

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813210498
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813210498.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., Sládovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanej: U. W., C.. XX.X.XXXX, S. Č. XXX o zaplatenie 2.457,33 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.170,23 eur a iné trovy konania v sume 111,72 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 532,02 eur a to všetko v mesačných splátkach 30 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25-dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 2.457,23 eur a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. 3703014429, ktorou sa žalovanej zaviazal poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 657,24 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za služby s možnosťou navýšenia a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky. V ďalšom uviedol, že poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve, pričom v jednotlivých splátkach bola zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Žalovaná nedodržala platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila, porušila dohodnuté úverové podmienky. Dňa 28.7.2011 bola žalovaná vyzvaná k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 2.627,13 eur s upozornením na vymáhanie súdnou cestou a ku dňu podania žaloby jej dlh predstavuje sumu 2.457,23 eur, pričom vyčíslenie žalovanej sumy je uvedené v splátkovom kalendári.

Žalovaná uviedla, že rozhodnutie ponecháva na zvážení súdu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to návrhom na uzatvorenie úverovej zmluvy, úverovou zmluvou, Úverovými zmluvnými podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a splátkovým kalendárom, výzvou na splatenie úveru s výzvou k úhrade, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalovaná uviedla, že je pravdou, že so žalobcom uzavrela úverovú zmluvu a keď jej bola poskytnutá karta, tak z tejto následne aj čerpala finančné prostriedky, presne koľko čerpala si už nepamätá. Do istého času aj úver splácala, no do problémov sa dostala v čase, keď jej zomrel manžel, nakoľko vlastne stratili ďalší zdroj príjmu a teda nebola schopná ďalej predmetné sumy splácať. Má taktiež iné úvery, ktoré vznikli za trvania manželstva s jej nebohým manželom a to jednak v Poštovej banke, v spoločnosti GE Money, ako aj vo Všeobecnej úverovej banke. V súčasnosti je zamestnaná, jej príjem predstavuje 370 eur mesačne, žije spolu s dcérou a jej rodinou, ktorí sú však v hmotnej núdzi. V prípade, žeby ju súd zaviazal splatiť nejakú sumu, bola by schopná, alebo ochotná zaplatiť túto v mesačných splátkach po 30 eur.

Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol skutočnosti ohľadom uzavretia úverovej zmluvy dňa 2.3.2007 tak ako v žalobe s tým, že v súlade s úverovou zmluvou žalovaná svojim podpisom potvrdila, že je s Úverovými podmienkami oboznámená, že sú jej ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaná. Zároveň s podpisom úverovej zmluvy zmluvné strany uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý úver možno špecifikovať ako dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, keď žalovaná má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca, pričom úverovým rámcem sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je žalovaná oprávnená čerpať a táto je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa žalovanej automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní revolvingového úveru., s každou uhradenou mesačnou splátkou sa obnovuje čiastka, ktorú si žalovaná môže v prípade potreby požičať. Žalovaná bola oprávnená čerpať revolvingový úver opakovane prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v Úverových podmienkach. Zmluva o revolvingu sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo žalovanej práva a povinnosti nevznikli, nakoľko k účinnosti zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany žalovanej - k aktivovaniu karty. K aktivovaniu nedošlo automaticky alebo náhodne či konkludentne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora uvedením identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitiu. Z toho vyplýva, že uzatvorením zmluvy o revolvingu žalovanej žiadna povinnosť nevznikla, ale až okamihom účinnosti aktiváciou karty. Na druhej strane ani žalobcovi zo samotného uzavretia zmluvy nevznikli žiadne práva, iba povinnosť zaslať žalovanej kartu, čo bolo podmienené plnením jej povinnosti zo zmluvy o úvere. Žalobca teda žalovanú zrozumiteľne a jednoznačne oboznámil so všetkými podmienkami revolvingového úveru a táto potom slobodným a vážnym prejavom vôle využila svoje právo.

V ďalšom uviedol, že z uvedeného vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až potom, čo klient sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá úver. Nejedná sa o plnenie žalovanej vnútené (skryté), žalovaná sa sama musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije alebo nie. Žalovaná si teda bola súčasného uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere vedomá, nejde o žiadne „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa, keď sa predpokladá, že tento je v značne nevýhodnom postavení. Nemožno si však túto podporu zamieňať s paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. Štát, prostredníctvom súdnej moci, nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sám sa rozhodnúť, či daný produkt či ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie.

Vzhľadom na charakter revolvingového úveru žalobca ani žalovaná nemôžu vedieť a ani nevedia určiť, koľko z úveru bude čerpané, preto nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca. V tomto prípade bola dohodnutá vo výške 995,82 eur a neskôr bola na žiadosť žalovanej navýšená až na sumu 2.350 eur. Taktiež nie je možné vopred dohodnúť počet splátok, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. Žalovaná bola povinná riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to v pravidelných mesačných splátkach, vždy k 20. dňu v mesiaci a výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá ako percentuálna časť

nesplatenej dlžnej čiastky k poslednému dňu účtovného obdobia. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa ak mení v závislosti na výške nesplatenej dlžnej čiastky. Rovnako nie je možné pri revolvingovom úvere určiť RPMN, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 6Co 95/2010. Špecifikácia poplatkov a výške úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien, kde žalobca poukázal na ustanovenie hlavy 9 § 5 Úverových podmienok a preto má žalobca za to, že požadované poplatky boli dohodnuté so žalovanou písomne, nakoľko boli uvedené v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy.

Ako vyplýva zo splátkového kalendára žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením viacerých splátok a tak sa stal splatným celý zostatok čerpaného úveru, splatnosť nastala ku dňu 28.7.2011 a dlžná čiastka predstavovala sumu 2.627,23 eur, pričom žalovaná po zosplatnení uhradila sumu 170 eur a tak si žalobca uplatňuje sumu 2.457,23 eur, ktorá pozostáva z istiny 2.340,23 eur - nezaplatený zostatok čerpaného úveru - výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia a úroku v sume 117 eur - úrok z uvedenej istiny do času zosplatnenia.

Pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy, tak má za to, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Dojednania, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach, tak sú platnými a rovnocennými dojednaniami a majú takú istú právnu silu a váhu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. V súvislosti s ust. § 53 Občianskeho zákonníka má žalobca za to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne z neprijateľných podmienok. Na záver uviedol, že nároky uplatňované žalobcom sú v súlade s platnými právnymi predpismi ako aj v súlade s úverovou zmluvou a jej Úverovými podmienkami.

Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom prednese uviedla, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník podpísali úverovú zmluvu dňa 2.3.2007 za účelom kúpy uvedeného tovaru v zmluve a súčasne uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, teda úveru, kde dlžník má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Maximálna čiastka je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca, pri tomto type úveru ide o obnoviteľnú finančnú rezervu. Žalovaná bola oprávnená čerpať revolvingový úver opakovane a to prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v úverových podmienkach. Zmluva sa stala platná podpisom s tým, že účinnosť nadobudla až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty. V ďalšom poukázala na to, že k aktivovaniu karty nedošlo automaticky, alebo konkludentne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle, respektíve priamym a zamýšľaným úkonom žalovanej. Čiže z uvedeného vyplýva, že žalovanej nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. V ďalšom poukázala na to, že zmluva je uzavretá s odkladacou podmienkou, nejedná sa o plnenie žalovanému vnútené, ale žalovaný sa sám musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije. Čiže žalovaná si teda bola za súčasného uzatvorenia vedomá uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, nejde o žiadne skrytie zmluvy do úverových podmienok. V ďalšom sa vyjadrila k výške poskytnutého úveru s tým, že pôvodne bol dohodnutý úverový rámec vo výške 995,82 eur, teda 30.000,- Sk, neskôr bol na žiadosť navýšený na sumu 2350 eur. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je vopred možné dohodnúť počet splátok, nakoľko ide o automaticky obnovený úver, takže bolo dojednané, že splátka bude splatná k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá bola splatná mesiac nasledujúci po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu k prvému čerpaniu došlo 16.11.2007, takto prvá splátka bola splatná 20.12.2007, rovnako nie je možné pri revolvingovom úvere určiť RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Čo sa týka poplatkov a výšky úrokovej sadzby táto bola stanovená v sadzobníku poplatkov a odmien. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, na základe toho bol úver zosplatnený, splatnosť nastala ku dňu 28.07.2011, kedy dlžná čiastka predstavovala 2627,23 eur, pričom po zosplatnení žalovaná uhradila sumu 170 eur, čiže takto si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 2457,23 eur, z čoho istina predstavuje 2340,23 eur a úrok 117 eur. Záverom uviedla, že žalobca by súhlasia s povolením splátok žalovanej.

Žalobca a žalovaná ako klient uzavreli dňa 2.3.2007 úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 657,24 eur, ktorý sa zaviazala splátiť v 24 mesačných splátkach po 39,17 eur.

V zmysle ďalších dojednaní klient a spoločnosť podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., čiže zmluvu o RU II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RU II. vzniklo žalovanej ako klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13. Úverových podmienok.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami a bezvýhradne súhlasí s ich obsahom.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvárannej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy a súčasne Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. dohodnutú v obsahu hlavy 13 týchto úverových podmienok, kedy úver bude čerpaný prostredníctvom kreditnej karty.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky a úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 7 § 3 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splátiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa hlavy 7 § 6 Úverových podmienok v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa hlavy 13 § 1 Úverových podmienok - Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru II. zmluvné strany, spoločnosť s klientom uzatvárajú popri úverovej zmluve a zmluvy o revolvingovom úvere I. súčasne aj zmluvu o revolvingovom úvere II. Na základe tejto zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a to RÚ II. Tento RÚ II. je klient oprávnený čerpať opakovane a to prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v týchto Úverových podmienkach a v Metodickej príručke a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť sa zaväzuje za podmienok stanovených v týchto ÚP poskytnúť peňažné prostriedky a to opakovane do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a klient sa uzatvorením tejto zmluvy zaväzuje poskytnutý revolvingový úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie úroky.

Zmluva o RÚ II. sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom kreditnej karty a to po jej riadnej a včasnej aktivácii, pre riadnu a včasnú aktiváciu ktorej platí primerane ust. § 2 a 3 hlavy 8 týchto úverových podmienok.

V zmysle hlavy 8 § 2 Úverových podmienok klient a spoločnosť sa dohodli, že úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, úverových podmienok a platných právnych predpisov a jej neoddeliteľnou súčasťou je sadzobník poplatkov a odmien.

Podľa hlavy 8 § 3 Úverových podmienok zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úver a to po jej riadnej a včasnej aktivácii.

V zmysle § 4 hlavy 13 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to v pravidelných mesačných splátkach, výška je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky.

Podľa hlavy 14 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Listom označeným ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade zo dňa 28.7.2011 žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespláca úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2.627,23 eur a vyzval ho splatenie do 15 dní odo dňa spísania tohto listu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon „) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi

spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného

návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008, a to § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľský napriek tomu, že k jeho vzniku došlo za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., ktorý definoval spotrebiteľskú zmluvu tak ako je uvedené vyššie.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 1sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka).

Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 2.3.2007 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie žalovanej na kúpu vopred určeného tovaru, avšak tento právny vzťah nie je predmetom tohto súdneho konania. Žalobcom uplatnený nárok predstavuje suma, resp. časť sumy poskytnutej žalovanému na základe zmluvy o revolvingovom úvere II., ktorá mala byť účastníkmi konania uzavretá súbežne s úverovou zmluvou.

Súd je toho názoru, že uzavretím úverovej zmluvy nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, pretože podľa úverových zmluvných podmienok žalobcu - hlava 13 v spojení s hlava 8 dochádza až potom, keď žalobca vydá a zašle žalovanej kreditnú kartu s výzvou k jej aktivácii a až aktiváciou karty v stanovenej lehote nastanú právne následky zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. K uzavretiu revolvingového úveru dochádza až po odsúhlasení zo strany žalobcu a to po posúdení údajov zo žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, teda či si tento bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy. Z týchto dôvodov súd podpis žalovanej na úverovej zmluve zo dňa 2.3.2007 nepovažuje súčasne za uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II.

Podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Z uvedeného vyplýva, že účastníci konania uzatvorili 2.3.2007 jednak zmluvu o úvere individuálne špecifikovanú, pokiaľ ide o poskytnutú výšku úveru, súčasťou ktorej bolo aj uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v úverových zmluvných podmienkach žalobcu. Tieto zmluvy tvoriace súčasť zmluvy o úvere sú predtlačené a pripravené pre všetkých spotrebiteľov obdobných zmlúv bez možnosti úpravy textu, t.j., bez možnosti ovplyvniť ich obsah. Žalovaná súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týkala iného právneho vzťahu a to na poskytnutie revolvingového úveru, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti, pretože jeho poskytnutie bude závisieť od toho, či si bude žalovaná riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a platných právnych predpisov. Podpisom zmluvy zo dňa 2.3.2007 nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu, vyplývajúceho z revolvingového úveru, pričom vzájomné práva aj povinnosti z tejto zmluvy zanikli splnením pôvodného záväzku zo strany žalovanej. Podpisom želané zmluvy (úverovej) sa konajúca osoba - žalovaná súčasne podpísala aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Z takejto dohody vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa môžu iba v budúcnosti dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., nebola dodržaná predpísaná forma, preto je zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Súhlas žalobcu s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou, a ako taký neobsahuje dohodu strán o výške úroku z úveru a ani o iných podmienkach poskytnutia. Preto plnenie, ktoré má žalovaná vrátiť možno uplatňovať iba z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

Žalobca zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru v ďalšom vopred vnútil konajúcej osobe - žalovanej aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Žalovaná súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Ak žalovaná chcela získať úver na zakúpenie spotrebiteľského tovaru, čo bolo primárne jej pohnútkou vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Žalobca za zmluvu o revolvingovom úvere považoval súhlas žalovanej s uzatvorením takejto zmluvy bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný, v súlade s podstatnými náležitosťami uvedenými v § 4 zák. č. 258/2001 Z. z., ako už bolo uvedené vyššie.

Zároveň je potrebné uviesť, že táto časť zmluvy, týkajúca sa ďalšieho úverového vzťahu, týkajúceho sa revolvingového úveru, je v úverovej zmluve napísaná zmenšeným textom písma, ťažko čitateľným a

odkazujúcim len na ďalšie časti Úverových podmienok týkajúcich sa práve úverového rámca, či úverovej alebo kreditnej karty. Toto vyvoláva vážne pochybnosti o vóli spotrebiteľa uzavrieť práve takúto zmluvu a najmä pochybnosti o tom, či žalovaná ako spotrebiteľ bola schopná pochopiť právny význam listín, na ktoré táto časť úverovej zmluvy odkazuje vzhľadom na ich rozsiahlosť i odbornosť právnej terminológie. Takýto postup žalobcu tak možno kvalifikovať ako nekalú obchodnú praktiku s poukazom na ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993, ako aj na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom takéto praktiky nemôžu požívať právnu ochranu. V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/2/2013 zo dňa 4.07.2013, v ktorom bol takýto postup žalobcu označený za nekalú obchodnú praktiku.

Použitie menšieho písma na časť zmluvy, týkajúcu sa ďalšieho úverového vzťahu, týkajúceho sa revolvingového úveru a odkazujúcu len na ďalšie časti Všeobecných obchodných podmienok týkajúcich sa práve úverového rámca, možno označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, prívítka a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy.

V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Použitie menšieho písma na časť zmluvy, týkajúcu sa ďalšieho úverového vzťahu, týkajúceho sa revolvingového úveru možno označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a je možné ju kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú, pričom takejto podmienke nemožno zo strany súdu za žiadnych okolností poskytnúť ochranu.

Podpísaním úverovej zmluvy, ktorej súčasťou je dojednanie o uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo aj k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, čím je táto zmluva neplatná a žalobca má nárok na vrátenie finančných prostriedkov len z titulu bezdôvodného obohatenia v intenciách ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Samotná neplatnosť vyplýva i z ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Bez písomnej zmluvy neexistovala ani dohoda strán o výške úroku z úveru, výške úroku z omeškania ani ustanovenia o zmluvnej pokute, či poplatkoch.

Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by žalovaného zaväzoval, nie sú ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ ; porov. 2Cdo 245/2010) a navyše bez platnej inkorporačnej doložky.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Odhliadnuc od nedostatku písomnej formy obchodnej podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR).

Neprijateľná inkorporačná doložka nemohla privodiť ani viazanosť obchodných podmienok.

Ak žalobca mienil so žalovanou uzavrieť nový záväzkovo-právny vzťah, bolo potrebné to uskutočniť spôsobom predpísaným v zákone o spotrebiteľských úveroch s presnou špecifikáciou práv a povinností účastníkov konania a všetkými požadovanými zákonnými náležitosťami. Bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., preto súd dospel k záveru, že nedodržaním predpísanej písomnej formy zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa žalobca domáha priznania svojho nároku, táto je neplatná aj s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Bez písomnej zmluvy neexistuje ani dohoda strán o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania či poplatkoch.

Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitost' prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkovi právneho vzťahu je jasné, čo je predmetom zmluvy, ak nie je poznateľný z jej textu. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného právneho vzťahu.

V danej právnej veci, vzhľadom na konanie žalobcu a postup, akým podľa jeho tvrdení mala byť zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená, súd je toho názoru, že zo strany žalobcu nebol naplnený ani predpoklad určitosť prejavu vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko ani zo zmluvy o úvere, resp. z dokladov doručených spolu s kreditnou kartou žalovanej, žalovaná nemohla predpokladať, že takýmto konaním má žalobca v úmysle s ňou uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere s dôsledkami s tým spojenými. V tomto smere potom zo strany žalovanej chýba aj samotná danosť vôle, takúto zmluvu uzatvoriť. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že sú tu dané ďalšie dôvody, pre ktoré je možné vyvodiť záver, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná.

Súd súčasne poznamenáva, že ak by aj existovala písomná platná zmluva o revolvingovom úvere, súd by venoval dôslednú pozornosť otázke prípadnej neprijateľnosti zmluvných podmienok a zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach na škodu spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danej právnej veci účastníci konania neuzatvorili platnú zmluvu o revolvingovom úvere, súd sa týmito okolnosťami nezaoberal.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy je aj nárokom na vrátenie plnenia, ak zmluva bola uzatvorená ústne a nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma jej uzatvorenia, ako je to aj v danej právnej veci. Plnenie, ktoré má žalovaná žalobcovi vrátiť, preto možno uplatňovať a posudzovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia.

Podľa predloženého splátkového kalendára dlh na istine predstavoval ku dňu zosplatnenia sumu 2.340,23 eur, pričom žalovaná po zosplatnení uhradila sumu 170 eur, tak to súd zaviazal žalovanú na úhradu sumy 2.170,23 eur predstavujúcej rozdiel medzi žalobcom uplatňovanou istinou a sumou úhrady po zosplatnení úveru a čo do zvyšku nárok žalobcu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal úspech v časti, ktorej súd žalobe vyhovel a takto jeho úspech predstavuje 88% a žalovanej 12%, teda žalobcovi po odpočítaní úspechu žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania v pomere 76%.

Právny zástupca žalobcu v špecifikácii trov konania uviedol, že odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 91,29 eur, ktorú určil zo sumy priznaného plnenia v sume 2.170,23 eur.

Súd má však za to, že v prípade rozhodovania o trovách konania podľa § 142 ods. 2 OSP je potrebné za tarifnú hodnotu považovať na účely § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) sumu žalobcom požadovaného plnenia v žalobnom návrhu. Pri určení tarifnej hodnoty na základe sumy priznaného plnenia, tak ako to bolo aj v tomto prípade, nie je zohľadnený úspech druhého účastníka konania. Takýmto postupom by výška odmeny predstavovala za tri úkony sumu 273,87 eur.

Ak však odmena za jeden úkon právnej služby bude určená v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky zo žalobcom uplatňovanej sumy v žalobnom návrhu, tak odmena za jeden úkon predstavuje sumu 101,25 eur a za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní dňa 19.12.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl. sumu 303,75, no následne pri vyčíslení podľa pomeru úspechu a neúspechu len sumu 230,85 eur (76% zo sumy 303,75 eur). Rovnako to platí aj pri iných trovách konania, keď žalobca žiadal náhradu 130 eur zo sumy 2.170,23 eur, no vznikol mu nárok len na 76% zo zaplateného súdneho poplatku, t.j. 111,72 eur. Trovy právneho zastúpenia teda pozostávajú z odmeny v sume 303,75 eur a z režijného paušálu za tri úkony v sume 23,43 eur - 7,81 eur za jeden úkon podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.. Právny zástupca žalobca si uplatnil aj náhradu cestovného a to za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 19.12.2013 osobným motorovým vozidlom - Trnava - Vranov nad Topľou a späť - 860 km x 0,183 eur (základná náhrada za jeden kilometer) + 7,6 l/100 km - priemerná spotreba x 860 km /100 x 1,450 eur - cena PHM = 157,38 + 94,77 = 252,15 eur. Náhrada za stratu času za cestu na pojednávania dňa 19.12.2013 n a trase Trnava - Vranov nad Topľou a späť - 20 polhodín - 20 x 13,01 - náhrada za jednu polhodinu - 260,20 eur.

Čo sa týka náhrady cestovného a náhrady za stratu času, tak súd priznal žalobcovi nárok na len na polovicu z uplatnených nárokov, nakoľko právny zástupca sa prostredníctvom advokátskeho koncipienta v uvedený deň na Okresnom súde Vranov nad Topľou zúčastnil aj pojednávania vo veci sp. zn. 13C 8/2013, pričom aj v tomto konaní si uplatnil nárok na cestovné a stratu času v plnej sume, preto súd predmetné položky, ktoré sú nezávislé od výšky sumy uplatňovanej v konaní rozdelil v pomere dvoch polovic do jednotlivých konaní.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 303,75 eur, režijného paušálu 23,43 eur, náhrady cestovného sume 126,08 eur (polovica z 252,15 eur) a náhrady za stratu času v sume 130,10 eur (polovica zo sumy 260,20 eur) a k tomu DPH vo výške 20% z priznaných položiek v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 583,36 eur, t.j. 116,67 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 700,03 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 76%, preto zaviazal žalovanú na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 532,02 eur

(76% zo sumy 700,03 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 147 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 111,72 eur (76% zo sumy 147 eur).

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovanej povolil súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť žalovanej sumu, na zaplataenie ktorej bola zaviazaná, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.